Nr. 237. Sobota 12. Października 1872. Rok 62.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

# GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct miesięcznie Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

## Część nieurzędowa.

**Wiedeń.** Rozporządzenie Jego Excelencyi p. ministra handlu którem zarządzoną została sekwestracya kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jaskiej na linii Lwów Czerniowce i Czerniowce-Suczawa powitało całe dziennikarstwo wiedeńskie z wielkiem zadowoleniem. „N. fr. Presse“, która w przedostatnim numerze swoim wskazywała na jawny opór dymisyonowanego jeneralnego dyrektora, konstatuje obecnie, że motywa zarządzonej sekwestracyi wynikają w pierwszym rzędzie z przysługującego rządowi prawa nadzoru a materyału, który stanowi treść tych motywów, dostarczyły rządowi stan kolei żelaznej i jej przyrządów ruchu tudzież i konsekwentne pomijanie rozmaitych ministeryalnych rozporządzeń. „Presse“ oświadcza, że każdy nieuprzedzony człowiek od chwili wybuchu nieporozumień pomiędzy zarządem kolei a ministerstwem handlu nie mógł powątpiewać, iż zarządzenie sekwestracyi stało się koniecznością. W przeciwnym razie bowiem ministerstwo narażono by na lekceważenie powagę państwa, głos publicznej moralności i dobro publiczne. „Deutsche Zeitung“ wita z żywem zadowoleniem energiczny krok rządu, po którym spodziewać się można polepszenia stanu lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej. „Tages presse“ gratuluje rządowi, gdyż energicznem działaniem zapobiegł dalszemu oburzającemu lekceważeniu prawa i ustaw ze strony administracyi kolei żelaznej. „Tagblatt“ nazywa pismo, w którem Jego Excelencya pan minister handlu przedstawił motywa swojego postępowania wobec lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej stanowczo potępiającym wyrokiem. W podobny sposób oceniają krok Jego Exelencyi pana ministra handlu „Vorstadzeitung“, „Morgenpost“ i „Freies Blatt“. Pierwszy z tych dzienników zwraca głównie uwagę na wysokie moralne znaczenie aktu rządowego, który jak grom oczyści sfery austryackich stowarzyszeń ekonomicznych. Sekwestracya zarządzona na lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej ma przedewszystkiem wyrwać tę kolej żelazną z rąk lekkomyślnej i złej gospodarki ale obok tego celu jest jeszcze drugi nie mniej ważny. Sekwestracya ta stanie się bowiem upomnieniem dla innych tego rodzaju przedsiębiorstw. „Morgenpost“ oświadcza, iż sekwestracya była koniecznością a „Freies Blatt“ zapewnia Jego Excelencyę pana ministra handlu, że jego energiczne działanie znajdzie wszędzie najzupełniejsze uznanie.

— Do podanego w urzędowej częś i Gazety rozporządzenia Jego Excelencyi pana ministra handlu w sprawie zarządzonej sekwestracyi kolei żelaznej lwowsko-czerniowieckiej na liniach Lwów-Czerniowce-Suczawa dołączone zostały następujące motywa:

Według §. 12. ustawy o kolejach żelaznych i koncesyach z 14. września 1854, może być zarządzoną sekwestracya koncesyonowanej kolei żelaznej na koszt i ryzyko przedsiębiorców ruchu, jeżeli toż przedsiębiorstwo mimo ponawianych napomnień, przepisów władzy przełożonej słuchać nie chce, albo warunkom aktu koncesyi lub regulaminowi ruchu kolei wbrew działa.

Towarzystwo kolei lwowsko-czerniowiecko-jaskiej przedstawia wszystkie te trzy wypadki, a mianowicie:

I Od chwili istnienia kolei lwowsko-czerniowieckiej i czerniowiecko-suczawskiej, organa przeznaczone do nadzoru nie jednokrotnie zauważyły, że stan budowy i ruchu tej kolei, bezpieczeństwu i regularności ruchu całkiem nie czyni zadość. Ministeryum handlu widziało się z tego powodu w r. 1870 spowodowanem nakazać techniczno-administracyjne śledztwo tej kolei. W skutku tego śledztwa przeprowadzonego od 23. lutego do 15 marca 1870 poleconem zostało reskryptem ministerstwa handlu z 8. maja 1870 radzie zawiadowczej pod zagrożeniem środków nakazanych regulaminem ruchu kolei żelaznych i ustawą o koncesyach, liczne i w wielkiej części bardzo znaczne braki i niedostatki w budowie i ruchu, jako też w administracyi lwowsko czerniowieckiej i czeniowiecko suczawskiej kolei jak najrychlej usunąć. Zarazem zażądanem zostało przedłożenie instrukcyi pod względem obliczenia dochodów i wydatków na liniach austryackich i rumuńskich, i zganionem niewypełnienie reskryptów ministerstwa handlu z 11. listopada 1869, z 12. grudnia 1869 i 26. grudnia 1869, w których zarządzone były budowle dla uniknienia niebezpieczeństw wodnych i w ostatnim z nich powołano się na § 12 ustawy o koncesyach kolei żelaznych z 14. sierpnia 1854.

Dane w reskrypcie z 8. maja 1870 polecenia ponowione zostały pod d 25 czerwca 1870.

Jak mało uwzględniono je, świadczy okoliczność, że szybko po tem, to jest w dniu 28. listopada 1870 i 5. grudnia 1870, z powodu zaszłej przerwy ruchu i zarządzonego z tej przyczyny urzędowego śledztwa, ponowne skazówki względem przywrócenia dobrego stanu kolei do towarzystwa wydane być musiały. I tych skazówek, jak skutek okazał, nie uwzględniono. Przeciwnie remonstrowano podaniem z 30. listopada 1870 przeciw pierwszym z tych reskryptów w sposób tak niewłaściwy, że potrzebnem było zreflektowanie ze strony ministeryum handlu z d 9. września.

Dalsze pominięcie przepisów władz nastąpiło z powodu wydanych przez ministerstwo handlu rozporządzeń, celem uchylenia niedostatków administracyi, szczególnie co do odgraniczenia atrybucyi dyrekcyi jeneralnej w Wiedniu i kierownictwa ruchu we Lwowie.

Mocą reskryptu z d. 8. maja wskazane zostały na podstawie ponownego wyczerpującego śledztwa w tej mierze w d. 24. grudnia 1870. drogi, jakie pod tym względem obrać należy i zażądano przedłożenia głównych zarysów nowej organizacyi służby, jako też odnośnych instrukcyi jeszcze przed wprowadzeniem jej w życie. W podaniu Towarzystwa z d. 5. lutego 1871, które rozbiera wskazówki ministerstwa handlu, przedłożone zostały główne zarysy reorganizacyi zarządu, bynajmniej zaś, potrzebne do ocenienia ich instrukcye; ostatnie w następnym nawet czasie udzielone mu nie były. Dotyczącej reformy zarządu dokonano samowolnie, której atoli nie towarzyszyły spodziewane korzyści.

Gdy atoli reskrypt ministeryalny z 4. sierpnia 1872 ułożenia nowego odpowiedniego celowi podziału zajęcia (w porozumieniu z oddziałem ruchu c. k. jeneralnej inspekcyi kolei austryackich) i przedłożenia go w 14 dniach do zatwierdzenia zażądał, Rada zawiadowcza według podania z 25 września 1872 nie uczyniła temu zadość i wykonanie oświadczyła zależnem od warunków nie mogących być przyjętemi.

Wskazane w owym reskrypcie w interesie gwarantującego skarbu państwa, zniżenia specyalnie wyłuszczonych wydatków w budżecie ruchu, Rada zawiadowcza odrzuciła.

Przedłożone w skutku reskryptu z 8. maja 1870 instrukcye dla obliczenia dochodów i wydatków ruchu z uwzględnieniem pojedynczych linij kolei lwowsko-czerniowiecko-jaskiej, dały ministerstwu handlu powód w d. 29. grudnia 1870 żądania modyfikacyj dążących do ile możności ostrego rozdziału linii austryackich i rumuńskich.

Przedłożone w tej mierze żądania nie zostały bynajmniej według podania Rady zawiadowczej z d. 14. marca 1870 w sposób wymagany uwzględnione.

Krzyczący przykład krnąbności przeciw przepisom ministerstwa handlu, tworzy okazany wbrew najwyraźniejszemu poleceniu ministerstwa, danemu Radzie zawiadowczej, opór jeneralnego dyrektora wydania organom rządu do przejrzenia kilku dokumentów, potrzebnych do przeprowadzenia reskryptem ministerstwa handlu z 20. września 1872 zarządzonego oddania kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej, między niemi tych, które zawierały kontrakta budowy, warunki budowy, kontrakty dostaw i akta wykupna gruntów.

II. Liczne na kolei lwowsko-czerniowiecko suczawskiej wszelkiego rodzaju przebudowania, które już w początkach ruchu koniecznemi się stały, z rozmaitych powodów ze strony organów rządowych przedsiębrane śledztwa stanu budowy, jako też częste przerwy komunikacyi stwierdzają, że nie uczyniono zadość w §§ 2 i 4 a względnie 3 i 6 aktu koncesyi z 11. stycznia 1864 i 15 maja 1867 zawartym głównym warunkom owych koncesyj i nie zwracano obowiązkowej pieczy na budowę kolei i utrzymanie jej w stanie zdolnem do ruchu co zresztą już z powyższych reskryptów o niedostatkach budowy wynika, z których dwa, jak np. reskrypt z 28. listopada 1870 i z 5. grudnia 1870 na nadzwyczajnie niedbałe prowadzenie budowy wyraźny nacisk kładą.

Odpowiedni dowód ówczesnego całkiem niezadawalającego stanu budowy stanowi fakt, że na liniach Lwów-Czerniowce-Suczawa komunikacya pociągów pospiesznych szczególnie z powodu wadliwego stanu budowy zwierzchniej (nadzwyczajnej ilości spruchniałych progów), a częścią i budowy ziemnej z d. 3. września 1872 ze względów publicznego bezpieczeństwa wstrzymaną być musiała. (D. n.)

**Berlin.** W jednym z ostatnich numerów wystąpiła „Spen. Zeitung“ wbrew opinii innych liberalnych pism niemieckich ze zdaniem, że najlepszym i najprędszym sposobem załatwienia kwestyi duńskiej, poruszanej przez prasę niemiecką od niejakiego czasu, byłoby odstąpienie na rzecz Danii tych północnych części Szlezwigu, w których żywioł duński przeważa i zagwarantowania praw Niemcom, którzy w odstąpionym kraju przemieszkują. Wywiązała się w skutek tego polemika między pomienionem pismem a „National Zeitung“, która teraz jeszcze się toczy, a do której i inne przyłączyły się dzienniki. Niektóre z nich odsuwają zasłonę, jaką pokryta była dotychczas sprawa duńska i pierwsze w tej kwestyi rokowania. Między innemi pisze „Elb. Ztg.“, że już pod dniem 8. czerwca 1867 poseł pruski pełnomocnik w Kopenhadze projekt załatwienia wspomnianej sprawy na warunkach wymienionych przez „Spenersche Zeitung“, nadmieniając zarazem, że Dania obowiązaną ma być do przyjęcia części długu spoczywającego na północnym Szlezwigu. Na warunki te przystał podobno br. Frijs w nocie wystósowanej wypowiadając, że istniejące w Danii prawa dostateczną Niemcom dają rękojmię bezpieczeństwa. Poseł pruski pan Heydebrand powtórzył w r. 1867 żądanie pierwotne swego rządu a Dania upoważniła p. Quade do rozpoczęcia układów na tej podstawie.

W lutym r. 1868 wyszczególniły Prusy w dwunastu punktach te warunki, które Dania miała przyjąć i żądały zarazem,— wykluczając myśl odstąpienia Düppla i wyspy Alsen, oznaczając także bliżej granicę, ażeby Niemcom zamieszkującym odstąpić się mającą część kraju, przysługiwało prawo odnoszenia się w sprawach, tyczących się ich narodowości do króla pruskiego. — Propozycye te miał wszakże pan Quade w nocie z 9. marca 1868 r. stanowczo odrzucić i wypowiedzieć w myśl artykułu 5 pragskiego traktatu, że w oznaczeniu granicy uwzględnić nadewszystko należy wolę ludności, która przez głosowanie powszechne oświadczyć powinna, czy do Danii lub Niemiec chce należeć. — Zrobiliśmy więc wszystko, odzywa się „National Zeitung“, ażeby od tak dawna istniejący spór załatwić, a nawet więcej uczyniliśmy, bo nie związani układami pragskiemi podaliśmy takie warunki, na które Dania przystać była powinna. Nie jesteśmy więc moralnie zobowiązani do wykonania artykułu V. a nawet koniecznością jest teraz po nieudanych próbach i ciągłym ze strony Danii oporze wyrzec stanowczo, że nie uwzględnimy mrzonek duńskich, które najmniejszej nie mają podstawy.

— Do rzędu projektów które przyszłemu sejmowi pruskiemu mają być przedłożone, zaliczają berlińskie dzienniki jeszcze projekt do prawa, dotyczący wystąpienia z kościoła i przyjęcia innej wiary. Rzeczony projekt, opierając się na wyroku najwyższego trybunału ma żądać między innemi, ażeby występujący z kościoła nie był obowiązany ponosić ciężarów, jakie dotychczas opłacał.

Wszystkie te reformy w połączeniu z prawem o obowiązkowych ślubach cywilnych inny nadadzą całkiem zwrot dotychczasowej polityce kościelnej Prus, która zdaniem liberalnej prasy dążyła ze szkodą państwa do rozdziału między państwem i kościołem. Kościół bowiem katolicki, tak pisze „National Ztg.“ zbyt był samodzielny i niezależny dotychczas; czas jest złamać tę potęgę, która obok państwa istnieć nie może.

— Wyczytujemy w „National Ztg.“, że w tych dniach ambasador pruski w Paryżu miał posłuchanie u francuskiego ministra spraw zagranicznych, na którem mu oznajmił, że z dniem 1. listopada wszyscy poddani francuscy, przechodzący granice Niemiec, mają być zaopatrzeni w paszporta. Prasa niemiecka spodziewa się, że postanowienie to nie omieszka wywołać nieukontentowania rządu francuskiego i zmusi go zapewne do zmiany systemu paszportowego, praktykowanego tylko ze strony Francyi na granicy francusko-niemieckiej, zaniechanego zaś już od dawna wobec innych państw.

**Petersburg**. W czasie pobytu w Sebastopolu zwiedził cesarz rosyjski grób ks. Gorczakowa i sam własnoręcznie zaszczepił dwie akacye na grobie poległych obrońców tej twierdzy. — Budżet marynarki rosyjskiej podwyższony został w tym roku o $6\frac{1}{2}$ miliona rubli. Nadwyżka ta ma być użytą na wybudowanie okrętów wojennych, które powiększyć mają liczbę okrętów na morzu bałtyckiem. — Dzienniki rosyjskie wyrażają się bardzo przychylnie o konferencyi starokatolików w Kolonii i podnoszą szczególnie uchwałę, którą zgromadzeni domagają się połączenia kościoła katolickiego z kościołem rosyjsko prawosławnym.

**Paryż.** Liczba wychodźców z Alzacyi i Lotaryngii do Francyi, wzrasta tak z dniem każdym, iż obecnie sprawia ona dość kłopotu w pewnych miejscowościach co do ich pomieszczenia i wyżywienia chwilowo, zwłaszcza, że większa część wychodźców jest bez żadnych środków utrzymania. Z tego powodu wzywa prasa francuzka kraj, aby szczerze zajął się losem nieszczęśliwych, gdyż nędza ich w pogranicznych mianowicie powiatach mogłaby wzróść niezadługo do straszliwych rozmiarów.

Agitacya wyborcza wre obecnie we wszystkich departamentach, najliczniejszych kandydatów postawił departament Oise. Orleaniści głosować będą prawdopodobnie na p de Malherbes, a Bonapartyści na p. Chevreu, byłego cesarskiego prefekta, pierwotnie postawiony ks. Mouchy, nie przyjął kandydatury. Wogól Orleaniści i legitymiści nie mają ani wielkiego znaczenia w kraju, ani nawet nie liczą w swem gronie stosownych kandydatów, którychby mogli postawić, walka wyborcza ograniczy się więc przeważnie na republikanów i Bonapartystów. W jednym tylko departamencie Morbihan postawili rojaliści kandydata rzeczywistego znaczenia, który jest legitymistą, nie Orleanistą. Komitet pod przewodnictwem Kerdrel i Dahirel starać się będzie z całą energią o przeprowadzenie tego kandydata, którego popierać będzie również duchowieństwo. W Algierze podano na kandydatów Wiktora Hugo i Cremieux, a stronnictwo zachowawcze postawiło jenerała Wimpfen. Wybory odbędą się za kilkanaście dni, bo już 20. bm. i odniosą w nich wedle wszelkiego prawdopodobieństwa kandydaci republikańskiego stronnictwa zwycięstwo, bo rojaliści i bonapartyści z dniem każdym coraz więcej utracają wpływu.

— Wszystkie klerykalne dzienniki przepełnione są opisami uroczystości w Lourdes. „Univers" pisze, że procesya powróciła około 6. godziny wieczorem, a pochód jej trwał przeszło dwie godziny Ośmiu biskupów było obecnych, cisza panowała ogólna, nie dał się słyszeć ani jeden głos, wszystko pogrążone było w cichej modlitwie. Arcybiskup z Auch miał piękną przemowę o pokucie. Powietrze sprzyjało uroczystości, i wszystkie wzgórza widzieć można było pokryte niezliczonemi tłumami, które klęcząc słały modły do Pana. Wieczorem iluminowano grotę, kapelę i miasto. Pielgrzymów wszystkich miało być wedle korespondenta do „Francais", około 20.000. Pomimo nakazu jaknajwiększej spokojności, dały się słyszeć liczne i częste okrzyki: Niech żyje Metz! Niech żyje Lotaryngia! niech żyje Alzacya! Słyszano również okrzyki na cześć Francyi i Piusa IX Liczba chorągwi przyniesionych do Lourdes przez pielgrzymów, wynosi około 300 w cenie do 200.000 fr., chorągwie te pozostaną na zawsze w Lourdes. Arcybiskup z Auch wspomniał także w swej przemowie o Alzacyi i Lotaryngii i prosił nieba o przyłączenie tych prowincyi nazad do Francyi. Spokój nie został nigdzie zakłóconym, jak wszystkie najnowsze donoszą dzienniki

Towarzystwo do wspierania Alzatczyków i Lotaryngczyków, na którego czele stoi hr. d'Haussonville, wydało zawezwanie do francuskiego narodu, aby spieszono z pomocą nieszczęśliwym, którzy opuścili rodzinne swe strony chcąc pozostać wiernymi swej narodowości. „Bien Public" w podobnem ogłoszeniu zawezwaniu powiada między innemi, że cały świat czytał już o owych rozdzierających serce scenach emigracyi całego narodu, który opuścił rodzinną ziemię i ojcowskie zagrody, aby tylko pozostać wiernym swej narodowości.

Thiers odwiedził w niemieckiej ambasadzie hr. Arnima, Poseł niemiecki pożegnał się z prezydentem i panem Remusat w celu udania się 8. b m. do Baden-Baden. Gambetta powrócił już do Paryża z swej podróży po Sabaudyi i ma być mocno cierpiącym.

— Czytamy w korespondencyi paryskiej do „Köln. Ztg." z d. 9. b. m.:

„Wczoraj konferował hr. Arnim z prezydentem republiki francuskiej i zdaje się, iż dziś wieczór odjedzie z Paryża. Mówią, iż angielski prezydent rady ministrów lord Gladston był w tych dniach w Pau koło Paryża, lecz nie widział się z Thiersem. - Dzienniki „Temps" i „Univers" podają listę subskrypcyjną zawierającą nazwiska osób, które datkami przyczyniły się do zaspokojenia pierwszych potrzeb emigrantów z Alzacyi i Lotaryngii. Kwota uzbierana przez administracyą dziennika „Temps" wynosi 14 tysięcy franków. Dwaj niemieccy bankierowie Henryk Bamberger i Leopold Goldschmied subskrybowali łącznie 6500 fr. „Univers" otrzymał dotąd 1050 fr.

Z Genewy piszą do „Independance belge". Liczba Francuskich zbiegów wojskowych, przybywających do Szwajcaryi, zaczyna przybierać straszliwe rozmiary. Przybyli utrzymują, iż opuszczają szeregi wojsk francuskich nie z tchórzostwa lecz dla nieporozumień z przełożonymi. Większa ich część pochodzi z armii jenerała Bourbaki, która w ostatniej wojnie musiała przejść granicę szwajcarską. Szwajcarzy natomiast utrzymują, iż zbiegi przyzwyczaili się podczas ostatniej kampanii francuskiej do wielkiej dowolności, i że obecnie z trudnością im przychodzi przyzwyczaić się do karności wojskowej. Rząd francuski, który wie zapewnie o tem zbiorowem zbiegostwie, nie poczynił żadnych środków zaradczych Dziwnem to się każdemu także wydać musi, że dzienniki francuskie ani jednem słowem nie wspomniały jeszcze o powyższej dezercyi "

**Rzym** Dziennikarz włoski odpowiedzialny redaktor „Tur Gaz." podaje treść rozmowy, którą miał przed kilkoma dniami z kanclerzem państwa niemieckiego. Ks. Bismarck miał mu oświadczyć. iż między Niemcami a Włochami dużo jest punktów stycznych i interesów wspólnych, wskutek czego państwa te wzgodzie ze sobą pozostawać mogą. Powtarzają wprawdzie ludzie zawistni, iż potężne Prusy, czyli raczej zjednoczone Niemcy wydadzą prędzej czy później wojnę Włochom, ażeby wziąść w posiadanie morze adryatyckie, lecz jest to zupełnie fałszywy punkt wyjścia a podobnych rozumowań żaden mąż stanu na seryo brać nie może. Byłoby to bowiem wielką niedorzecznością ze strony polityki niemieckiej, gdyby za cenę dwóch lub więcej portów na morzu adryatyckiem mieli się pozbawić dobrych stosunków z tak potężnem państwem, jakiem są Włochy. Po tych uwagach miał ks. kanclerz wyrazić życzenie. ażeby Włosi w jak najkrótszym czasie uorganizowali silną armię i marynarkę. „Włosi powinni być zawsze przygotowani — mówił ks Bismark — na możliwość wojny z Francyą, pomimo tego, że ta ewentualność tak mocno zdaje się być nieprawdopodobną. Może być wprawdzie, że Niemcy przeszkodzą tej wojnie; lecz z drugiej strony może być także, że wojska niemieckie będą gdzieindziej zajęte, a w takim razie byłyby Włochy na wielkie niebezpieczeństwo narażone. Cokolwiekbądź się stanie powinny Włochy być w stanie pierwszy atak skutecznie odeprzeć własnemi siłami.

„Allg. Ztg." otrzymała z Rzymu p d d 5 bm. następującą korespondencyę: „Wkrótce po powrocie króla Wiktora Emanuela do stolicy przybywa około północy przyzwoicie ubrany człowiek do inspektoratu królewskiej rezydencyi i domaga się, ażeby go bezzwłocznie stawiono przed królem, któremu ma coś bardzo ważnego oświadczyć. Straż zapuszcza się z nieznajomym w pogadankę. skutkiem czego było, że komendant straży wezwał kapitana zostającego w służbie przy królu Kapitan oświadczył nieznajomemu, iż prośbie jego w żaden sposób dla spóźnionej pory zadość stać się nie może, i żądał, ażeby mu nieznajomy powiedział, jakie też zwierzenie zamierza uczynić królowi. Z początku nie chciał tego nieznajomy uczynić, lecz w końcu dał się słyszeć, że przybywa z Paryża, gdzie stał kilka dni w pewnym hotelu i że tu słyszał przez ścianę, jak dwóch księży, jeden Włoch a drugi Francuz, knuli spisek na życie króla włoskiego. Nad ranem zaprowadzono nieznajomego zamiast do króla, do prefekta policyi rzymskiej, gdzie musiał powtórzyć całą tę tajemniczą historyę Sam opowiadał on z wielką stanowczością i pewnością siebie, lecz na dawane mu przez komisarza policyi zapytywania tak się mięszał, i w takie sprzeczności sam ze sobą wpadał, iż komisarz policyi mniemał, że stoi przed nim człowiek szalony Prefekt policyi telegrafował natychmiast o tem zwierzeniu do Paryża, zkąd otrzymano tylko tę odpowiedź, że nieznajomy był w Paryżu, że mieszkał przez kilka dni w wskazanym przez się hotelu, lecz o innych szczegółach, odnoszących się do spisku nie można było w Paryżu nic się dowiedzieć Król Wiktor Emanuel miał być bardzo nieprzyjemnie dotknięty tą historyą, zkąd też pochodzi, że dzienniki włoskie żadnej o tem zdarzeniu nie podają wzmianki, pomimo tego, że w towarzystwie każdy o tem mówi."

**Madryt** Rada municypalna stolicy hiszpańskiej uchwaliła przed kilku tygodniami podatek od wystaw sklepowych i domów publicznych. Interesowani byli tem bardzo dotknięci. Przed kilku dniami zmówili się, iż od d. 3. b. m. wszystkie wystawy mają być tak długo zamknięte, dopóki rada miejska nie cofnie swej uchwały. Prezydent miasta, na którym ta zmowa bardzo nieprzyjemne wywarła wrażenie, oświadczył w jednym z dzienników, iż będzie się starał o cofnięcie ustawy o tym nowym podatku, w skutek czego zajaśniały wieczorem wystawy sklepowe rzęsistem oświetleniem

## Kronika.

— J. C W. najdostojniejszy arcyksiążę Rajner przejechał 11. bm. przez Kraków wracając z Rzeszowa do Wiednia.

— Dzisiaj o godz. $\frac{1}{2}$7ej rano przybył pociągiem krakowskim do Lwowa Jego Cesarzewiczowska Mość Wielki książę następca tronu rosyjskiego i po półgodzinnym pobycie wyjechał koleją przez Podwołoczyska do Rosyi.

(Wypadki miejscowe.) Przedwczoraj rano zastał patrol policyjny w pomieszkaniu znanej ze swoich stosunków z złodziejami żydówki Ruchli Porter na krakowskiem złodzieja Izaaka Laksa właśnie w chwili, gdy jej sprzedawał 2 nowe chustki ciemnopopielate zapewniając, że skradzione są daleko za rogatką stryjską i zatem kradzież się nie wykryje. Laksa aresztowano; o chustkę poszkodowany zgłosić się może w policyi.

Wczoraj około godz. 4ej zrana aresztował żołnierz policyjny na ulicy łyczakowskiej Jana Cwioka, niosącego tłumok z bielizną Pokazało się, że bielizna ta pochodzi ze znaczniejszej kradzieży dokonanej tej samej nocy z zamkniętego strychu, w szpitalu powszechnym Cwioka oddano do sądu karnego.

Onufry Husak włościanin z Janowa jadąc szybko i nieostrożnie przejechał wczoraj po południu na ulicy Kaźmierzowskiej 11 letnią Breindlę córkę handlarza i skaleczył ją w głowę. Oddano go do sądu powiatowego.

— Dyrektor policyi radca Englisch wręczył 100 złr, Wojciechowi Cieślickiemu majstrowi szewskiemu, zamieszkałemu w domu p. Wojczyńskiego przy ulicy Czackiej, przeznaczone z prywatnej szkatuły N. Pana z powodu, iż żona Cieślickiego powiła w dzień imienin cesarskich d. 18. sierpnia trzje dzieci. (Czas)

## Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe 2. połowa miesiąca sierpnia 1872.

| Następujących artykułów | Miejsce targu: Borszczów | | Jezierzany | | Kudryńce | | Mielnica | | Skała | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | zł | c | zr. | c. | r. | c. | zr. | c | zr. | |
| | walutą austryacką | | | | | | | | | |
| Mec pszenicy | 5 | | 5 | 25 | 4 | 75 | 5 | | 4 | 50 |
| „ żyta | 4 | 50 | 4 | 50 | 4 | 50 | 4 | 40 | 4 | 40 |
| „ jęczmienia | 2 | 50 | 3 | — | 2 | 45 | 2 | 40 | 2 | 50 |
| „ owsa | 1 | 50 | 1 | 70 | 1 | 60 | 1 | 40 | 1 | 50 |
| „ grochu | 3 | 50 | 3 | | 3 | | — | — | — | — |
| „ hreczki | 2 | 70 | 3 | — | 3 | 40 | 2 | 50 | 2 | 50 |
| „ kukurudzy | 3 | 50 | 3 | – | 3 | 60 | 3 | 40 | 3 | 50 |
| „ ziemniaków | 1 | — | 1 | 20 | 1 | – | 1 | 50 | 1 | — |
| Cetnar siana | 1 | 40 | 1 | — | 2 | 20 | 1 | 40 | 2 | — |
| Sąg drzewa twardego | 10 | 25 | 12 | | 12 | — | 10 | 50 | 11 | — |
| „ „ miękkiego | — | — | 9 | — | – | | 8 | 50 | 9 | — |
| Funt mięsa wołowego | - | 18 | - | 18 | — | 16 | | 14 | — | 16 |
| Miara wina | - | - | - | 80 | — | — | - | 70 | 1 | — |
| „ piwa | | - | — | 16 | - | 18 | | 16 | | 16 |
| Robotnik z wiktem | | 30 | | 50 | | 25 | — | 30 | | 25 |
| bez wiktu | | 60 | | 70 | — | 40 | — | 45 | — | 40 |

## OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

**Peszt**, 10. października Dalszy ciąg sprawozdania z dzisiejszego posiedzenia pełnego delegacyi austryackiej. Minister wojny bar. Kuhn oświadcza, iż chce odpowiedzieć na zarzuty poszczególnych mowców. Rechbauerowi chodzi o system milicyi, który przed dwoma laty sam porzucił i który rzeczywiście nic nie ma za sobą. Demlowi odpowiada minister wojny, iż nie pojmuje, żeby rozdział wojska na okręgi werbunkowe miał kosztować 100 milionów. Przeszedłszy do mowy Herbsta, zwraca minister uwagę na wrażenie, jakie takowa wszechstronnie wywarła, przyznaje atoli, iż co do rzeczy samej wcale go nie przekonała. Broni twierdzenia swego wypowiedzianego w przedłożeniu, iż niesprawiedliwem jest, aby z tych, co prawnie mają służyć trzy lata, niektórzy musieli służyć króciej, inni dłużej. Nawet podoficerowie musieliby już po dwóch latach otrzymać urlop, aby znaleźć potrzebną ich liczbę na wypadek wojny. Okoliczność sama, że nawet rezerwa nie jest obowiązaną do ćwiczeń przemawia tem więcej za tem, aby przynajmniej taki kontyngens rekrutów jaki jest, był lepiej wyćwiczonym, Jeżeli Giskra tak gorąco przemawia za systemem kadr, to mowca oparty na swoich doświadczeniach musi się temu sprzeciwić

Minister wojny udawadnia dalej historyą wojen, że tylko dobrze wyćwiczone wojska mogą odnosić zwycięstwa. Dowodem tego jest wojna północno-amerykańska, francuzka i duńska. Bitwa w najnowszych czasach, szczególniej po wynalezieniu nowej broni palnej, różni się najzupełniej od bitwy w dawnych czasach. W bitwach nowszych punkt ciężkości leży w utarczkach, i rodzaj ten walki polega na nadzwyczajnem i odpowiedniem wyzyskaniu terenu. Lecz do tego potrzeba także dzielniejszego i dłuższego ćwiczenia wojsk. Podwyższe-

nie stopy pokojowej nawet ze stanowiska ekonomicznego nie jest niekorzystnem, gdyż armja jest szkołą ludu. Większą część żołnierzy w wojsku liniowem nie jest rzemieślnikami, lecz rolnikami, dla tego strata w sile roboczej nie ma wielkiego znaczenia. Powszechnie wiadomo, że im państwo bezpieczniejsze jest od zewnątrz, tem pomyślniej rozwija się na wewnątrz. Nawet najznakomitsi nowsi ekonomiści narodowi, jak np Stein przyznają że wydatki na wojsko nie są nieprodukcyjnemi.

Mowca oświadcza w końcu z upoważnienia Cesarza w imieniu rządu, iż budżet teraźniejszy ma być normalnym, a odwołując się do ofiarności i znanej miłości ojczyzny członków delegacyi, poleca jak najgoręcej wnioski rządowe (oklaski).

Hr. Andrassy zabiera głos.

Peszt, 11. października. Na posiedzeniu delegacyi z Rady państwa odrzucono wniosek rządowy względem równości płac duchowieństwa wojskowego z płacami oficerskiemi, a następnie uchwalono 30 głosami przeciw 27 żądaną od rządu całą kwotę dla podwyższenia płac duchowieństwu marynarki.

Berlin, 10 października. Według wiadomości otrzymanych z dobrego źródła z Paryża, Włochy poczyniły gabinetowi wersalskiemu znaczne ustępstwa ze względu na traktat handlowy. Zamknięcie układów ma być bliskiem.

Paryż 10. października. Na dzisiejszem posiedzeniu komisyi nieustającej zgromadzenia narodowego Thiers wyraził się z naganą o mowach i teoryach Gambetty, które nietylko działają szkodliwie w kraju, ale oraz utrudniają postawę rządu na zewnątrz. Potępiając napaści na zgromadzenie narodowe oświadczył Thiers, że będzie umiał uzyskać poszanowanie jego. Pewni republikanie przeszkadzają nawet utrwaleniu się Republiki, a obecnie jedynie Republika jest możebną. Thiers wykazuje słabość monarchistów, radzi konserwatystom zjednoczyć się na neutralnem polu Republiki. Minister spraw wewnętrznych poświadcza głębokie rozdwojenie między radykałami a rządem, które w Grenobli było obwieszczonem. Thiers zawiadamia, że książę Napoleon, który bez zezwolenia przybył do Francyi, otrzymał nakaz opuszczenia krajów francuskich.

Nowy York, 10. października. Były minister spraw zagranicznych Seward umarł. (Był on raniony podczas zamachu na Lincolna i od tego czasu chorzał. Red.) Prezydent w mesażu swoim zapowie energicznie wystąpienie przeciw Mexykowi.

## Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. października

Hotel Żorza: Pp. Kniaź Puzyna A. z Kłodzienka. — Hr Komarnicki B., z Sassowa. — Br Błażowski K., z Nowositka. — Wirth J. C., z Kłodzienka. — Ciepielowski W., z Suszczyna. — Cielecki A., z Prochowa. — Borowski J., z Hurka. — Rozwadowski F., z Babina. — Sala O. z Wysocka. — Sadowski A., z Mikołajowa. — Weichardt A., z Polski.

Hotel europejski: Pp. Szerszemowicz J., c. k. Radca stanu, z Warszawy. — Berezński W., z Wodnik. — Pasieński T. z Miejsca. — Ihnatowicz B. i Jodko J., z Wołynia. — Krzysztofowicz K., z Załucza. — Schweger K., z Krakowa

Hotel Langa: Pp. Choroszczakowski E., z Ustyanowa. — Teulof M., z Rosyi.

Hotel angielski: Pp. Dr. Holzer A., adw., z Złoczowa. — Kukacz G., z Brodów. — Czarnecki J., z Kacianówki. — Soroczyński A., z Choronowa.

Hotel Kuhna: Pp. Gutter J., z Szumniasza. — Marek K., c. k. kapit., z Żółkwi.

## Wyjechali ze Lwowa

Dnia 11. października.

Pp. Hr. Dzieduszycki A., do Izydorówki. — Br. Gostkowski A., do Czerniowiec. — Hłowiński Z., do Rosyi. — Lewicki Zeno, na Wołyń. — Ochocki J., do Wiednia. — Rott F., do Saniek. — Zychliński Ł., do Brusna

## TEATR.

Dziś: **„Lunatyczka."** Opera w 3. aktach W. Belliniego.

## Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika (Podług zegaru lwowskiego.)

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Odchodzą ze Lwowa do Krakowa | o g. | 11 m. | 28 | wieczór. |
| „ „ „ | o „ | 5 „ | 5 | rano. |
| „ „ „ | o „ | 5 „ | 5 | po połud. |
| Odch. ze Lwowa do Czerniowiec | o „ | 6 „ | 47 | rano. |
| „ „ „ | o „ | 12 „ | 15 | w połud. |
| „ „ „ | o „ | 11 „ | — | wieczór. |
| „ „ do Brod. i Złocz. | o „ | 6 „ | 27 | rano |
| „ „ „ | o „ | 12 „ | — | w połud |
| „ „ „ | o „ | 10 „ | — | wieczór. |
| Przychodzą z Krakowa do Lwowa | o g. | 5 m. | 57 | rano. |
| „ „ „ | o „ | 9 „ | 45 | wieczór. |
| „ „ „ | o „ | 10 „ | 50 | rano. |
| „ z Czerniowiec „ | o „ | 10 „ | 43 | wieczór. |
| „ „ „ | o „ | 3 „ | 58 | rano. |
| „ „ „ | o „ | 3 „ | 45 | po połud. |
| „ z Brodów i Złoczowa „ | o „ | 10 „ | 58 | wieczór. |
| „ „ „ | o „ | 4 „ | 18 | rano. |
| „ „ „ | o „ | 4 „ | 3 | po połud. |

## Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Odchodzą do Brodów i Złoczowa | o g. | 11 m. | 32 | w nocy. |
| „ „ „ „ | o „ | 12 „ | 26 | w połud. |

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

## Cennik lwowskiej Izby handl i przemysłowej.

| Efekta | Uskuteczn. sprzedaże | Kurs przeciętny | Kurs ostatni płacą | Kurs ostatni żądają |
|---|---|---|---|---|
| | | | Złote austryackie | |
| D 10 października. Południowy | | | | |
| Akc. gal. kol żel. K.L. a diwd. | — — | — — | 230 50 | 232 — |
| „ kol. lwow.-czern. Jassy | — — | — — | 151 — | 153 — |
| „ bank hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid. | — — | — — | 232 — | 234 — |
| „ papiery czerl. po 200 zł. w. a. | — — | — — | — — | — — |
| Galic. banku krajow. | — — | — — | 85 | 90 — |
| Listy zast. Tow. kred. gal „ 5% w. a. | — — | — — | 80 25 | 81 — |
| „ Tow. kr. gal. 4% w a | — — | — — | 74 — | 75 — |
| Banku hip. gal. | — — | — — | 89 25 | 89 75 |
| Gal. zakł. kred. włość | — — | — — | 94 — | 94 50 |
| Oblig. indemn. gal. | — — | — — | — | — |
| „ W Ks. Krak. | — — | — — | — | — — |
| „ Księstwa Bukowiny | — — | — — | — — | — — |
| Poż. głod. r 1866 po 7% | — — | — — | — — | — — |
| Pier. kol. gal K. L. I. Em. | — — | — — | — — | — — |
| „ „ „ „ II. „ | — — | — — | — — | — — |
| „ kolei lwow.-czerniow. I. Em | — — | — — | — — | — — |
| „ „ „ II. „ | — — | — — | — — | — — |
| Dukat holenderski | — — | — — | 5 17 | 5 23 |
| „ cesarski | — — | — — | 5 18 | 5 24 |
| Napoleondor | — — | — — | 8 67 | 8 74 |
| Pół imperyał rosyjski | — — | — — | 8 85 | 9 — |
| Rubel srebrny rosyjski | — — | — — | 1 65 | 1 75 |
| „ papierowy „ | — — | — — | 1 48 | 1 49 |
| Bank. pol. za 100 zł. pol. | — — | — — | — — | — — |
| Talar pruski srebrny | — — | — — | — — | — — |
| Pruskie bilety kasowe | — — | — — | 1 63 | 1 64 |
| Srebro | — — | — — | 107 75 | 109 |

(oprócz kuponu bieżącego)

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8 października 1872.

**1. Dług publiczny.** (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5% | 70.65 | 70.75 |
| od kwietnia do października po 5% | 70.65 | 70.75 |
| Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% | —.— | —.— |
| Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% | —.— | —.— |
| Medaliki po 4½% | —.— | —.— |
| Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy | 333.75 | 339. |
| „ „ „ „ 1839 piąta część losów | 333.75 | 339 25 |
| „ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% | 93.— | 93.50 |
| „ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% | 102.25 | 102.50 |
| „ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% | 123.2 | 123 75 |
| Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. | 142.50 | 143. |
| Renty Como po 42 lir. austr. | 25.— | 26.— |

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

| | | |
|---|---|---|
| Czech | 95 50 | 96.50 |
| Bukowiny | 76.— | 77.— |
| Galicyi | 78. | 79.— |
| Niższej Austryi | 94 — | 95.— |
| Siedmiogrodu | 77.25 | 77.75 |
| Węgier | 79.50 | 80.— |
| Galic pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% | —.— | —.— |

**2. Akcye.**

| | | |
|---|---|---|
| Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 0% | 314.50 | 314.75 |
| Inst. kred. dla handlu po 160 zł. | 328.20 | 328.40 |
| Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł. | 1030. | 1040. — |
| Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40% | —.— | —.— |
| Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50% | —.— | —.— |
| Banku narodowego | 9.1.— | 90.— |
| Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. | 611.— | 613.— |
| Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. | 247.50 | 218. — |
| Pół. kolej po 1000 zł. w. a. | 2060 | 2056 |
| Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. | 229. | 229 50 |
| Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.) | 153. | 155.— |
| Tow. kolei żel. państwa po 200 zł m. k. czyli 500 fr | 320.— | 321.— |
| Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. | 204.80 | 205.— |
| Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a. | —.— | —.— |
| Styryiskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł. | —.— | —.— |

**3. Listy zastawne.** (za 100 zł.)

| | | |
|---|---|---|
| Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze | 100.75 | 101. |
| Gal. Tow. kred. w. a. po 4% | —.— | —.— |
| „ „ „ po 5% | 79.— | 80.— |
| Gal. banku hyp po 6% | 89.75 | 89.90 |
| Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6% | 94.— | 94.50 |
| Banku narod w wal. austr., przezn. do los. po 5% | 91.15 | 91.35 |
| Węgier. towar. ziemskie po 5½% | 86.25 | 86.75 |
| „ „ „ (rente) po 6% | —.— | —.— |

**4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.**

| | | |
|---|---|---|
| Kol. półn. po 100 zl. m. k. | 89.— | 89.50 |
| „ „ „ „ „ w. a. | 85. — | 86.— |
| (za 100 zł.) | | |
| Kolej gal. Kar. Lud, po 300 zł. 5% za 100 zł. | —.— | —.— |
| Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi | 97.75 | 98 25 |
| Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6% | —.— | —.— |

**5. Losy.** (za sztukę.)

| | | |
|---|---|---|
| Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. | 185.50 | 186 — |
| Clarego po 40 zł. m. k. | 38.— | 39.— |
| Tow. żegl par. na Dunaju po 100 zł. m. k. | 96.— | 97.— |
| Keglevicha po 10 zł. m. k. | 17.50 | 18.50 |
| Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. | 29.50 | 30.50 |
| Palfiego po 40 zł. m. k | 27.50 | 28 — |
| Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa | 14.50 | 15 — |
| Salma po 40 zł. m k. | 40.— | 41 — |
| St. Genois po 40 zł. m. k. | 29.— | 29 50 |
| Pożyczka miasta Stanisławowa po .0 zł. w. a. | 24. — | 24 50 |
| Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. | 117.50 | 118 50 |
| „ „ „ 50 zł. w. a. | 58.— | 59.— |
| Waldsteina po 20 zł. m. k. | 23.— | 24.— |
| Windischgrätza po 20 zł. m. k. | 24.50 | 25.— |

**Weksle.**

(Na 3 miesiące.)

| | | |
|---|---|---|
| Amsterdam za 100 zł. hol. | 90.60 | 90 75 |
| Augsburg za 100 zł w p. n. | 91.60 | 91 80 |
| Berlin za 100 tal. | —.— | —.— |
| Frankfurt 100 zł w. p. n. | 91.— | 92 05 |
| Hamburg za 100 M. B | 80.20 | 80.30 |
| Londyn za 10 ft. szt. | 108.85 | 109 05 |
| Paryż za 100 fr. | 42.50 | 42 55 |

**Kurs złota.**

| | | |
|---|---|---|
| Dukat ces. men. | 5.24 | 5.24½ |
| „ peł. wagi | 5.24 | 5 25 |
| Korona | —.— | —.— |
| 20frankówka | 8.75 | 8.75½ |
| Rosyjski imperyał | —.— | —.— |
| Talar związkowy | —.— | —.— |
| Srebro | 107.60 | 107.80 |

## Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 10. października

| | zł. | c. |
|---|---|---|
| Jednolity dług państwa w banknotach | 65 | 20 |
| „ „ w srebrze | 70 | 35 |
| Losy z 1860 roku | 102 | 10 |
| Akcye banku wiedeńskiego | 903 | — |
| „ „ kredytowego | 330 | 30 |
| Londyn 10 funtów szterlingów | 108 | 70 |
| Srebro | 107 | 25 |
| Napoleondor | 8 | 72½ |
| Dukat | 5 | 23½ |

# DZIENNIK URZĘDOWY.

(2756 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 44268. W celu dostawy materyałów tytoniowych przeznaczonych do sprzedaży z c. k. fabryk tytoniu lub pośrednio z dworców kolei żelaznej do c. k. tutejszo krajowych magazynów tytoniu w rokn 1873, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty, które najdalej do 28 października 1872 do drugiej godziny popołudniu wniesione być mają w prezydyum c. k krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Oznaczone stacyi, z których i do których ma być uskutecznioną dostawa, przybliżające ilości (wagi) przedmiotów dostawy jakoteż wszystkie inne warunki licytacyi i kontraktu mogą być przejrzane przy c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie, we Wiedniu, w Pradze i Bernie, przy c. k Dyrekcyi skarbu w Czerniowcach także przy wszystkich tutejszo krajowych c. k. powiatowych Dyrekcyach skarbu i magazynach tytoniu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.
Lwów dnia 23 września 1872.

**Kundmachung.**

Nr. 44268. Zur Sicherstellung der Verfrachtung der Tabakverschleißgüter aus den k. k. Tabak-Fabriken und unmittelbar aus den einzelnen Eisen-Bahnhöfen zu den Tabak-Verschleiß-Magazinen im Jahre 1873 wird die Concurrenzverhandlung mittelst schriftlicher Offerten, welche im Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg bis längstens 28ten October 1872, zwei Uhr Nachmittags zu überreichen sind, ausgeschrieben.

Die Bezeichnung der Stationen, aus und zu welchen die Verfrachtung zu geschehen hat, die Angabe der beiläufigen Gewichtsmengen der Frachtgüter und des Betrages des einzulegenden Angeldes und der betreffenden Licitations- und Vertragsbedingungen können bei den k. k. Finanz-Landes-Directionen in Lemberg, Wien, Prag und Brünn bei der k. k. Finanz-Direction in Czernowitz, dann bei sämmtlichen hierländigen k. k. Finanz-Bezirks-Directionen und Tabakverschleis-Magazinen eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direktion
Lemberg, den 23. September 1872.

(2764 3—3) **Edykt.**

Nr. 13960. C k. sąd krajowy podaje do powszechnej wiadomości, iż dnia 5 listopada i 5 grudnia 1872 o godz. 10 rano w sali komisyjnej c. k. sądu krajowego odbędzie się przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 21 gm, VI 13 dz. VIII w Krakowie na Stradomiu położonej, należącej do Anny Justyny 2 im z Galińskich Suchockiej pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w ilości zł. 10221 kr. 50 w. a.

2. Chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w sumie zł. 1023 w. a. gotówką lub w obligacyach rządowych, listach zastawnych galicyjskich lub banku hipotecznego gal z kuponami, według ostatniego kursu.

Reszta warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzane być mogą w registraturze sądu krajowego.

Kraków, dnia 29. lipca 1872.

*

(2800 1—3) **Edykt.**

Nr. 14728. C. k. sąd krajowy w Krakowie w ślad uchwały z dnia 9 kwietnia 1872 l 3512 należycie ogłoszonej niniejszem czyni wiadomo, iż na zaspokojenie pretensyi Hermana Griffla w sumie 600 zł. w a. z procentem po 6% od dnia 13 marca 1867 bieżącym, kosztami sądowemi 12 zł. 28 kr., kosztami egzekucyjnemi 10 zł. 7 kr. 8 zł. 72 kr. i 71 zł. 6 kr. w. a. celem publicznej licytacyi połowy realności w Krakowie pod l. 94 dz. V. (28 gm. VII) położonej, Błażeja Koska własnej wyznacza się jeden tylko termin w tutejszym c. k. sądzie krajowym a to na dzień 15 listopada 1872 o godzinie 10 przed południem, która to licytacya odbędzie się pod warunkami ułatwiającemi: „iż za cenę wywołania przy tej licytacyi stanowi się suma 1400 zł. a jako wadyum czyli zakład suma 140 zł. w. a. nie naruszając resztę warunków licytacyjnych od 2 do 8 uchwałą t. s. powołaną ustanowionych, które z odmianą ceny wywołania i wadyum w swej mocy obowiązującej pozostają

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wykaz hipoteczny realności w mowie będącej w t. s. registraturze przejrzeć można.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony wierzycieli hipotecznych na ręce własne, wreszcie też i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 12 lutego 1872 do hipoteki weszli lub którymby uchwała niniejsza z jakiejkolwiekbądź przyczyny albo w cale nie lub też po terminie została doręczoną do rąk ustanowionego kuratora p. adw. dr. Wilkosza

Kraków dnia 9 września 1872.

(2801 1—3) **Edykt.**

Nr. 1970 Niewiadomą z miejsca pobytu Eudokię Rybaruk wzywa się, by w przeciągu jednego roku od niniejszej daty oświadczyła się, czyli spuściznę ojca swego Petra Rybaruk na dniu 25 marca 1867 w Brusturach bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłego przyjmuje lub praw spadkowych zrzeka się inaczej rozprawa śpuścizny z spadkobiercami oświadczonemi, i z ustanowionym dla niej kuratorem Kiryłem Petrów zostanie przeprowadzoną.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów 30 sierpnia 1872.

(2807 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 1841. C. k. sąd powiatowy w Dukli uwiadamia, że należące do rozbiorowej masy Teodora Kawuli gospodarstwo włościańskie pod nr. 35 w Nieznajomej składające się z 25 morgów gruntu w Roli „Pacówce" z budynku mieszkalnego i budynków gospodarczych oszacowane razem na 530 zł a. w. na dniu 20 listopada 1872 o godzinie 11 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Dukli wyżej ceny szacunkowej albo przynajmniej za cenę szacunkową przez publiczną licytacyę sprzedane będzie.

Dukla 2 sierpnia 1872.

(2808 1—3) **Edykt.**

Nr. 1795. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomo czyni, iż na zaspokojenie resztującej ilości 18 zł. 76 kr. zpn. na podstawie wyroku z dnia 20 maja 1860 l. 620 Mendlowi Stempelbachowi należącej się egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 104 w Kolbuszowy położonej Jakóba Koczonia własnej w trzech terminach tj. w dniu 12 listopada 1872, w dniu 17 grudnia 1872 i w dniu 14 stycznia 1873 odbędzie się.

Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w ilości 60 zł. wadium wynosi 10 zł. w. a.

O tem uwiadamia się chęć kupienia mających z tym dodatkiem że realność ta na pierwszych terminach za lub wyżej, a na trzecim także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, tudzież że resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania w sądzie przejrzeć można.

Z c. k. sądu powiatowego

Kolbuszowa 25 września 1872.

(2809 1—3) **Edykt.**

Nr. 541. Niniejszem zawiadamia się z imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców Konstancyi Dobrowolskiej, Marcyanny Kmietowiczowej, Agnieszki Młyńskiej, Marcyanny Dąbrowskiej, Kunegundy Palmowskiej, Marcina Mężyka, Maryanny Majewskiej, Anny Damasiewiczowej i Franciszki Kozłowskiej, że spadek po Wawrzeńcu Mężyku w dniu 31 grudnia 1833 w Starym Sączu zmarłym dekretem dziedzictwa z dnia 30 grudnia 1871 do l. 490 został przyznany i dotyczące rezolucye dla nich ustanowionemu kuratorowi p. Jędrzejowi Mazurkowi tutejszemu doręczono.

Z c. k. sądu powiatowego

Stary Sącz 5 września 1872.

(2810) **Edikt.**

Nr. 43454. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma „Carl Gruchol" für eine gemischte Waarenagentur und Commissionsgeschäft in Lemberg am 6. August 1872 in das Handelsregister für Einzelnfirmen eingetragen, hingegen die früher bestandene Gesellschaftsfirma Hoinkes et Gruchol für eine gemischte Waarenhandlung in Lemberg unter Einem gelöscht wurde.

Lemberg, am 21. August 1872.

(2811) **Edykt.**

Nr. 43455. C. k sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że na dniu 6 sierpnia 1872 firma zbiorowa: „Markiewicz & Wojczyński dla handlów korzennych we Lwowie w rejestrze handlowym wykreśloną, zaś firma: St. Markiewicz" dla tego samego handlu którego właścicielem jest p. Stanisław Markiewicz do rejestru handlowego firm pojedyńczych wciągniętą została.

Lwów dnia 21 sierpnia 1872.

(2812) **Edikt.**

Nr. 43478. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kund gemacht, daß am 6. August 1872 in dem Handelsregister bei der Firma: „Halberstam et Nierenstein" der Austritt des Herrn Hersch Mises" als stillen Gesellschafters aus der Gesellschaft und die Erlöschung der ihm ertheilten Procura angemerkt wurde.

Lemberg, am 21. August 1872.

(2813) **Edikt.**

Nr. 43479 Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß am 6. August 1872 bei der Firma: „Filiale der k. k. priv. österr. Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe in Lemberg ersichtlich gemacht wurde, daß diese Firma statutenmäßig künftighin auch von d n Directoren der k. k privil. österreichischen Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe den Herren Teodor Ritter v. Hornborstel, Dr. Cajetan Freiherrn von Mayran, Carl Weiss und Herman Wolf und zwar in der Weise gezeichnet wird, daß zwei derselben oder einer derselben gemeinschaftlich mit einem der bereits protokollirten Firmanten unter die Worte der Firma ihre Namen setzen werden.

Lemberg, am 21. August 1872.

(2814) **Edikt.**

Nr. 43830. Vom Lemberger k k Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma: „Urich et Mahl" zum Betriebe einer Schnittwaarenhandlung im Lemberg am 7. August 1872 in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen mit nachstehenden Rechtsverhältnissen eingetragen wurde, daß die Eigenthümer dieser Firma die offene Gesellschafter Herren Abraham Oruch vel Urich und David Mahl sind, daß die Gesellschaft mit 1. Juli 1872 begonnen hat; ferners daß jedem der genannten beiden Gesellschafter das Recht zustehe, die Firma Urich et Mahl zu zeichnen und die Firma zu vertreten.

Lemberg, am 21. August 1872.

(2815 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2707. C. k sąd powiatowy w Slemieniu zawiadamia niniejszym Jakób Swierkosza iż przeciw niemu Antoni Klisz w dniu 19 lipca 1872 do l. 2707 wniósł pozew o zapłacenie kwoty 91 zł w. a, zpn w skutek czego do rozprawy sumarycznej termin na dzień 5 listopada 1872 godzinę 10 przed południem został wyznaczony.

Ponieważ miejsce pobytu Jakóba Szwierkosza nie jest wiadomem przeto ustanowił sąd tutejszy, na jego koszt i szkodę kuratorem Józefa Kąkola w Stryszawie z którym sprawa niniejsza według postęp. sąd. zostanie przeprowadzoną.

Wzywa się zatem pozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął lub potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c k sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał

C. k. sąd powiatowy.

Slemień dnia 10 sierpnia 1872.

(2819 1—3) **Edykt.**

Nr. 18500. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p M. Lindenbauma że przeciw niemu p Samuel Landau w dniu 18 września 1872 do l. 18500 wniósł pozew wexlowy w załatwieniu którego wydano nakaz zapłaty 219 zł. 59 kr. w. a. na dniu 19 września 1872.

Gdy miejsce pobytu pozwanego M. Lindenbauma nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego M. Lindenbauma na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adw. H. Komara z zastępstwem adw. dr. Rydzowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków dnia 19 września 1872.

(2834 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 45623 C. k. krajowa dyrekcya skarbu czyni niniejszem wiadomo, że w celu zabezpieczenia w drodze przedsiębiorstwa wyrębu razem z dowozem na składy solnej żupy w Lacku 4200 do 4800 n. a. sągów drzewa łupanego miękkiego, lub też tylko wyrębu tej samej ilości drzewa opałowego (bez dowozu do żupy) z lasów skarbowych państwa Dobromilskiego zrębu Czeremezne do dzielnicy Miechowskiej przedzielonej odbędzie się w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Sanoku na dniu 30 października 1872 publiczna licytacya jednak tylko wyłącznie za pomocą pisemnych ofert

Jako cenę fiskalną wynagrodzenia ustanawia się za wyrąb i wystawienie w lesie razem z dowozem i wystawieniem na składach solnych w Lacku jednego sąga n. a. drzewa opałowego łącznie kwota 4 zł. 80 kr. za wyłączny zaś wyrąb i wystawieniem jednego sąga n. a. w lesie kwota 1 zł. 60 kr. z tym dodatkiem, że w ofertach opiewających na wyrąb i dowóz jednego sąga ma być cena wynagrodzenia osobno za wyrąb a osobno za dowóz uwidocznioną.

Drzewo na pniu musi być do końca maja 1873 ścięte a do końca lipca 1873 na sągi wyrobione i odstawione, odlotki zaś przedsiębiorcy zostawione jego kosztem do końca sierpnia 1873 wywiezione.

Ustawione sągi winne być na składy solne żupy w Lacku w miesiącu grudniu 1873 w ilości 800 sągów reszta zaś w pierwszych dziesięciu miesiącach r. 1874 przynajmniej w miesięcznej ilości 340 sągów dowiezione i do odebrania przysposobione.

Licytacya odbywa się in minus ustanowionej ceny fiskalnej.

Oferty pisemne, należycie ostęplowane własnoręcznie przez oferenta podpisane i dokładnie opieczętowane muszą być naczelnikowi powiatowej Dyrekcyi skarbu w Sanoku najdalej do 30 października 1872 do godziny 3 po południu oddane i 10% wadium w kwocie 1932 zł. w gotówce lub w effektach kredytowych publicznych w wartości według kursu dziennego obliczonej zaopatrzone i winne zawierać oprócz dokładnego oznajmienia przedmiotu przedsiębiorstwa mianowicie, czy oferent wyrąb i dowóz sągów do żupy lub czy tylko sam wyrąb objąć zamierza, cenę wynagrodzenia żądaną literami i cyframi wyrażoną.

Wadium 10% będzie na zabezpieczenie dotrzymania umowy zatrzymane i musi być aż do 15% całego według zatwierdzonej oferty przypadającego wynagrodzenia uzupełnione

Reszta warunków licytacyjnych można w powiatowej Dyrekcyi skarbu w Sanoku i c. k. Zarządzie dóbr skarbowych w Dobromilu w godzinach urzędowych przeglądnąć.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu

Lwów, dnia 3. października 1872.

(2797 3 3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 1733. W celu obsadzenia nowo systemizowanej posady drogomistrza dla powiatu rzeszowskiego, z pensyą zł. 300 i 300 zł. tytulem kosztów podróży i dyet.

Kandydaci ubiegający się o takową winni podania zaopatrzone w dowody swej kwalifikacyi niemniej przy dołączeniu metryki urodzenia i świadectwa lekarskiego co do stanu zdrowia, wnieść do Wydziału rady powiatowej przed ostatnim października r. b.

Z Wydziału powiatowego.

Rzeszów 4 października 1872

(2803 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 7656-pr. Celem obsadsenia opróżnionej przy oddziale rachunkowym wyższego sądu krajowego we Lwowie posady oficyała rachunkowego I klasy z płacą rocznych 900 zł. w. a. ewentualnie II lub III klasy z płacą roczną 800 lub 700 zł. w. a. albo tez 600 lub 500 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 31 października 1872.

Ubiegający się o tę posadę, wniesą swe podania należycie poparte w przepisanej drodze do Prezydyum lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego w powyższym terminie.

Lwów dnia 4 października 1872.

(2768 3—3) **Edykt.**

Nr. 11173. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia w sprawie Filipa i Agnieszki Jagielskiej o zaintabulowanie za właścicieli realności pod l. 1717 w Tarnopolu położonej przedtem Klementyny z Zwolińskich Piotrowskiej własnej dla niewiadomej z miejsca pobytu Klementyny ze Zwolińskich Piotrowskiej kuratorem ad actum p. adw. dr. Sternklara i temuż uchwałę tabularną z 13 listopada 1871 l 13366 doręcza się.

Wzywa się więc Klementynę Piotrowską, ażeby kuratorowi środki obrony podała, lub innego zastępcę postanowiła, inaczej bowiem skutki prawne z niedostatecznej obrony sobie przypisać będzie musiała.

Tarnopol dnia 23 września 1872.

---

## Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat über Antrag der k. k Staatsanwaltschaft vom 30. September 1872 Nr. 7088/770, mit dem Erkenntnisse vom 3. October 1872 Nr. 7088/770, das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 4 der in Triest erscheinenden periodischen Druckschrift „L'Alba" vom 21. September 1872 und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare ausgesprochen, weil der in dieser Druckschrift auf der 2 und 3 Seite unter der Ueberschrift „La Religione e la Scienza" enthaltene Artikel das Verbrechen der Religionsstörung nach §. 122 b St G begründet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 1ten October 1872 Z 5386 Stf. das Verbot der Weiterverbreitung und die Vernichtung der in 397 Exemplaren von der Sicherheitsbehörde mit Beschlag belegten Nummer 117 der zu Salzburg erscheinenden periodischen Druckschrift „Das Salzburger Volksblatt" vom 28. Sept. 1872 wegen des durch den Artikel mit der Ueberschrift „Aus der Geschichte der Päpste" begründeten Vergehens der Aufreizung zu Feindseligkeiten gegen eine einzelne Classe der bürgerlichen Gesellschaft (den katholischen Clerus) nach § 302 St. G und wegen des durch denselben Artikel begründeten Vergehens der Beleidigung einer gesetzlich anerkannten Kirche (der katholischen Kirche) nach § 303 St. G. auf Grund der §§ 36 und 37 des Gesetzes vom 17. December 1862 R. G. B Nro. 6 und des Art V des Gesetzes vom 15. October 1868 R. G. B. Nro. 142 ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit Erkenntniß vom 30. September 1872 Zahl 28535, die verfügte Beschlagnahme der Nr. 221 der periodischen Druckschrift „Čech" vom 26. September 1872 wegen des in dem unter der Rubrik „Feuilleton" abgedruckten Artikels „Krkonose. Dřívější blahobyt a nynější bida" begründeten Verbrechens des § 65 a St. G. bestätigt, das objective Strafverfahren eingeleitet, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nummer ausgesprochen sowie die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare angeordnet. (2829)

(2782 2—3) **Edykt.**

Nr. 15812. C. k. miejsko delegowany sąd powiatowy dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia, że na prośbę Roberta Domsa przeciw nieletniemu Salomonowi Bergerowi o zapłacenie 400 zł mk. czyli 420 zł. w. a. zpn. tutejszo sądową uchwałą z dnia 14 czerwca 1871 do l. 9868 przymusowe oszacowanie realności we lwowie pod l. 336 i $3372/_4$ położonych, na teraz spadkobierców Józefa Thoma własnych dozwolone zostało.

Ponieważ miejsce pobytu Róży z Thomów Landau spadkobierczyni Józefa Thoma sądowi nie jest wiadome, dla tego ustanawia się dla tejże nieobecnej kuratora w osobie adw. dr. Reicha z substytucyą adw. dr. Sokala, któremu tak powyższa uchwała, jak i dalsze uchwały doręczone zostaną.

Wzywa się więc Różę z Thomów Landau, by ustanowionemu kuratorowi swe dowody udzieliła, lub innego zastępcę sobie obrała, i takowego sądowi wymieniła, inaczej skutki z tego wynikłe sama sobie przypisze.

Lwów, dnia 30. sierpnia 1872.

(2786 2—3) **Edykt.**

Nr. 6926. Podaje się do powszechnej wiadomości że Jan Swirniak gospodarz gruntowy z Rychcic uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 28 czerwca 1872 l. 7991 za marnotrawcę uznany został, i że dla tegoż kuratora w osobie Jana Rupniaka gospodarza gruntowego w Rychcicach ustanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz dnia 25 lipca 1872.

(2788 2—3) **Edykt.**

Nr. 4627. C. k. sąd powiatowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia należytości wysokiego skarbu w kwocie 113 zł. 57 ct. z 4% odsetkami zwłoki od dnia 1 listopada 1837 aż do dnia zapłaty obliczyć się mającemi, dalej kwot 11 zł. 99 ct. i 34 zł. 11 ct. niemniej kosztów sądowych 32 zł. 24 ct. i egzekucyjnych 5 zł. 32 ct. i 6 zł. 38 ct. już przyznanych, dalej kosztów niniejszego podania w ilości 10 zł. 77 ct. w. a odbędzie się w budynku sądowym w Kołomyi dn a 14 listopada 1872, 11 grudnia 1872 i 31 grudnia 1872, każdego razu o 10 godzinie przed południem publiczna sprzedaż realności pod nr. 438 i nr. top. 287/370 w Kołomyi położonej wedle wyciągu hypotecznego własność Sary Kisler stanowiącej.

Za cenę wywoławczą służyć będzie wartość oznaczona w akcie ocenienia w kwocie 864 zł. a. w.

Chęć kupna mającej złoży do rąk komisyi sądowej wadium wynoszące 10 procentów ceny szacunkowej w gotówce lub w papierach publicznych. Inne warunki są do przejrzenia w kancelaryi sądowej.

O tem zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego hipotecznego wierzyciela Jakuba Adlersteina jakoteż tych wierzycieli hipotecznych, którzy tej pod dniem 21 maja 1872 do księgi gruntowej wpisani zostali lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła do rąk kuratora dr. Rascha.

C. k. sąd powiatowy.

Kołomyja dnia 19 sierpnia 1872.

(2789 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 3143. Celem zaspokojenia pretensyi Eliasza Abrahama w kwocie 190 zł. c. s. c w skutek podania tegoż de pr. 19 września 1872 l. 3143 rozpisuje się licytacyę egzekucyjną realności pod nr. 164 w Pilźnie przedmiotu tabularnego niestanowiącej a na 750 zł. a. w. oszacowanej, ku temu wyznacza się termina licytacyjne na 30 października, 27 listopada i 19 grudnia 1872 o 10 godzinie rano z nadmienienem, iż sprzedaż poniżej wartości szacunkowej dopiero na trzecim terminie miejsce mieć może.

Chęć kupna mający winien jako wadium 10% ceny szacunkowej złożyć.

Bliższe warunki można w sądzie przeglądnąć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Pilzno 21 września 1872.

(2790 2—3) **Edykt.**

Nr. 2791. C. k. sąd powiatowy w Skolem czyni wiadomo że w celu zapłacenia sumy 592 zł. 7 zł. 72 ct. 18 zł. 53 ct. 7 zł. 32 ct. 6 zł. 87 ct. 2 zł. 50 ct. i 5 zł. w. a. wysokiemu skarbowi wojskowemu od Alberta Majera należącej się przymusowa sprzedaż realności pod nr. d. 107 w Smorzu położonej wraz z kawałkiem gruntu ornego „Kiczera“ zwanego pod l top. 53 star. 56 now. na 70 zł. w. a oszacowana w trzech terminach to jest 23 październik, 15 listopada i 4 grudnia 1872, każdą razą o 10 godzinie przed południem w tutejszym sądzie sprzedana zostanie i że każdy kupienia chęć mający 5 zł. w. a. jako wadyum przed komisyą złożyć będzie obowiązany, że w razie niesprzedania tej realności na powyższych terminach na ten czas do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 19 grudnia 1872 wyznaczony zostanie.

O czem c. k. prokuratorya skarb. imieniem wysokiego skarbu wojskowego dalej Alberta Majera obecnie w więzieniu wojskowym w Hołomuńcu zostającego, nareszcie tegoczesnego sekwestratora tej realności Franciszka Till się uwiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Skole dnia 18 lipca 1872.

(2791 2—3) **Edykt.**

Nr. 1864. C. k. sąd powiatowy w Tarnobrzegu wiadomo czyni, że Mateusz i Anna małzonkowie Jadachowie wnieśli pod dniem 13 maja 872 do l 1864 protokolarnie pozew przeciw nieobjętym masom zmarłych Błażeja Jarosza i Wojciecha Jarosza (starego) tudzież przeciw Wojciechowi Jaroszowi, Maryannie Garboś i Michałowi Garbosiowi o uznanie kontraktu zamiany z dnia 15 kwietnia 1855 roku za sfałszowany nieważny i powodów nieobowiązujący o oddanie na własność i w posiadanie powodom w 14 dniach całego gruntu z pod nr. 47 w Jadachach i o złożenie rachunków dochodów i rozchodów tego gospodarstwa od roku 1855 do dnia 13 maja 1872 zpn. i że termin do rozprawy ustnej w tym sporze wyznaczonym został na dzień 15 listopada 1872 o godzinie 9 rano przed tutejszym sądem.

A ponieważ spadkobiercy zmarłych Błażeja Jarosza i Wojciecha Jarosza (starego) tutejszemu sądowi znani nie są, przeto do zastępywania ich w tym sporze na koszt i niebezpieczeństwo tychże mas ustanawia się dla nich kuratora w osobie Michała Garbosia z Jadachów, któremu dalsze rezolucye w tym sporze doręczone będą, pozwanym zaś poleca aby albo sami się stawili lub innego obrońcę sądowi wskazali lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebnych dowodów ku ich obronie służyć mających dostarczyli, gdyż w przeciwnym razie sami sobie będą musieli przypisać skutki z zaniedbania wynikłe.

C. k. sąd powiatowy.

Tarnobrzeg dnia 21 lipca 1872.

(2792 2—3) **Edykt.**

Nr. 49495. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem czyni wiadomo, iż p. Antoni Tattinger przez adw. dr. Wolskiego przeciw Antoniemu Zagórskiemu a względnie tegoż spadkobiercom pod dniem 9 września 1872 l. 49495 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 28 października 1872 wyznaczony został, ponieważ miejsce pobytu p. Antoniego Zagórskiego a względnie tegoż spadkobierców wiadomem nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania i na koszt i szkodę pozwanego tutejszego adw. dr. Moszyńskiego z substytucyą tutejszego adw. dr. Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego aby w należytym czasie osobiście stanął lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 21 września 1872.

(2796 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 17791. Zacząwszy od dnia 10go października 1872 będą między miejscowościami Stanestie i Załucze codzienne jazdy posłańcze w następującym porządku obiegać:

| | | |
|---|---|---|
| Z Stanestie | | o 4 godz. — m. po pol. |
| do Waschkoutz | | o 5 „ 10 „ „ |
| Z Waschkoutz | Nr. 1 | (o 4 godz. — m. rano. |
| | Nr. 2 | (o 5 „ 20 „ wieczór. |
| do Załucza | Nr. 1 | (o 4 „ 40 m. rano. |
| | Nr. 2 | (o 6 „ — „ wieczór. |

Nr. 1. Przychodzi do pociągu Nr. 6 z Roman.

Nr. 2. Przychodzi do pociągu Nr. 4 z Czerniowiec.

| | | |
|---|---|---|
| Z Załucza | Nr. 1 | ( o 5 „ 30 „ rano |
| | Nr. 2 | ( o 10 „ — „ po poł. |
| do Waschkoutz | Nr. 1 | ( o 6 „ 10 „ rano. |
| | Nr. 2 | ( o 10 „ 40 „ „ |
| Z Waschkoutz | | o 6 „ 20 „ rano. |
| Do Stanestie | | o 7 „ 30 „ „ |

Nr. 2. Odchodzi po nadejściu pociągu Nr 3 ze Lwowa.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

C. k. Dyrekcya poczt

Lwów, dnia 27. września 1872.

**Kundmachung.**

Nr. 17791. Vom 10. October 1872 angefangen haben die täglichen Botenfahrten zwischen Stanestie und Załucze in nachstehender Ordnung zu verkehren.

| | | |
|---|---|---|
| Von Stanestie | | 4 Uhr — M. Nachmit. |
| in Waschkoutz | | 5 „ 10 „ Mittags. |
| Von Waschkoutz | Nr. 1 | ( 4 Uhr — M. Früh |
| | Nr. 2 | ( 5 „ 20 „ Abends. |
| in Załucze Bhnhof | Nr. 1 | ( 4 Uhr 40 M. Früh. |
| | Nr. 2 | ( 6 „ — „ Abends. |

Nr. 1. Influirt zum Zuge Nr 6 aus Roman.

Nr. 2. Influirt zum Zuge Nr. 4 aus Czernowitz.

| | | |
|---|---|---|
| Von Załucze | Nr. 1 | ( 5 Uhr 30 M. Früh. |
| | Nr. 2 | ( 10 „ — „ Vormittags. |
| in Waschkoutz | Nr. 1 | ( 6 Uhr 10 M. Früh. |
| | Nr. 2 | ( 10 „ 40 „ „ |
| Von Waschkoutz | | 6 Uhr 20 M. Früh. |
| in Stanestie | | 7 „ 30 „ „ |

Nr. 2. Geht ab nach Ankunft des Zuges Nr. 3 aus Lemberg.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 27. September 1872.

(2798 2—3) **Edykt.**

Nr. 40171. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu p. Adama hr. Golejewskiego, że na prośbę p. Pauliny Brunickiej wydaną została uchwała t. s. z dnia 21 sierpnia 1872 l. 40171 przyznająca na własność p. Pauliny bar. Brunickiej dwie książeczki stanisławowskiej kasy oszędności w kwotach 2000 zł. i 1646 zł. 12 ct. w. a. z przynależytościami w depozycie sądu powiatowego w Tłumaczu pod art Żurn. $4/_{29}$ z roku 1870 złożone tudzież zezwalająca na wydanie tych książeczek proszącej, celem zupełnego zaspokojenia wywalczonej przeciw p. Adamowi hr. Golejewskiemu t. s. prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 12 lutego 1863 do l. 5492 sumy wekslowej w kwocie 3000 zł. w. a. zpn. i że uchwała ta ustanowionemu kuratorowi p. adw. dr. Malemu którego substytutem p. adw. dr. Moszyńskiego mianowano, doręczoną została.

Lwów dnia 21 sierpnia 1872.

(2818 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 131. Posada c. k. notaryusza w Rudkach jest do obsadzenia.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje wykazami według §. 6 ord not. potrzebnemi zaopatrzone do dnia 2 listopada 1872 do tutejszego sądu jako izby notarialnej wnieść.

Z c. k. sądu obwodowego jako izby notaryalnej.

Sambor dnia 5 października 1872.

(2823 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L 5229. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu podaje do powszechnej wiadomości, że celem ściągnięcia należytości wekslowej, 130 zł. w. a. z przyn. na rzecz Samuela Kuja odbędzie się dnia 21. października 1872, 6 listopada 1872 i dnia 27. listopada 1872, każdą razą o 10 godzinie rano w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności l. sp. 81 w Petrykowie położonej Jędrzeja i Maryi Dydyków własnej.

Za szacunek na pierwsze wywołanie podaną będzie suma 1345 zł. w. a. zapomocą sądowego oszacowania wynaleziona. Chcący ubiegać się przy licytacyi złożyć do rąk c. k. adjunkta sądowego pana Bruggera jako komisarza sądowego zadatek wynoszący 12proc. ceny licytacyi, a to w gotowiźnie lub w papierach publicznych.

Inne warunki mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej.

Tarnopol, dnia 24. września 1872.

(2827 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2690. W kancelaryi c. k. zarządu dóbr skarbowych w Peczeniżynie odbędzie się 28 października 1872 w zwykłych godzinach urzędowych publiczna licytacya, w celu sprzedaży miedzianego kotła piwnego na 40 wiader urządzonego około 10 stóp 3" długiego, 8 stóp szerokiego i 2 stóp 6" wysokiego z 38 tafel miedzianych na nitach, z 8 miedzianych łap nitowanych i obręcza żelaznego nitowanego składającego się.

Cena szacunkowa wynosi 970 zł. 50 ct. wyżej, której licytować się będzie.

Przed licytacyą złożyć należy 100 zł. gotówką, jako poręczne.

Pisemne ostemplowane, według przepisów ułożone w powyższe poręczne zaopatrzone i opieczętowane oświadczenia, przyjmowane będą tylko do godziny 6 dnia licytacyę poprzedzającego.

O bliższych warunkach licytacyi można się w zwykłach godzinach urzędowych w kancelaryi c. k. Zarządu dowiedzieć.

C. k zarząd dóbr skarbowych.

Peczeniżyn 4 października 1872.

(2828 2—3) **Konkurs.**

L. 11577. Ukończeni uczniowie technicznych akademii, mogą uzyskać posady oficyałów z roczną etatową płacą 800 zł. przy c. k. fabrykach tytoniu, taka posada nadaje się pierwotnie prowizorycznie, a po upływie jednego roku zostanie wedle odpowiedniej służby zmienioną na stałą posadą.

Kompetenci na te posady, mają przy załączeniu świadectw ukończonych na technicznej akademii z dobrym postępem studyów, dalej wywodów wieku, dobrego prowadzenia się, trwałego zdrowia i umiejętności języków, swe prośby najdalej do 31. października 1872 wnieść do c. k. centralnej dyrekcyi fabryk i zarządów zakupna tytoniu w Wiedniu.

Z c. k. centralnej Dyrekcyi fabryk i zarządów zakupna tytoniu.

Wiedeń, dnia 30. września 1872.

**Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 11577. Für den Dienst der k. k. Tabak-Fabriken werden absolvirte Hörer technischer Hochschulen als Officiale mit dem Jahresgehalte von Acht Hundert Gulden aufgenommen.

Die Anstellung ist vorerst eine provisorische, nach Ablauf eines Jahres erfolgt bei entsprechender Dienstleistung die definitive Anstellung.

Bewerber haben ihre mit den Zeugnissen über die an einer technischen Hochschule mit gutem Erfolge absolvirten Studien, ferner mit der Nachweisnng des Alters, des Wohlverhaltens, eines kräftigen Gesundheitszustandes und der Sprachkenntnisse belegten Gesuche längstens bis 31. October 1872 bei der k. k. Central-Direction der Tabakfabriken und Einlösungsämtrr in Wien einzubringen.

Von der k. k. Central-Direction der Tabakfabriken und Einlösungsämter.

Wien, am 30. September 1872.

(2784 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 1048-pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady c. k. adjunkta sądowego przy rzeszowskim c. k. sądzie obwodowym z roczną płacą 900 zł. lub 800 zł. a ewentualnie posady c. k. adjunkta przy innym sądzie opróżnić się mogącej, rozpisuje się konkurs z terminem 14 dniowym do wniesienia podań w prezydyum c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie.

Rzeszów dnia 6 października 1872.

(2787 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3846 kar. C. k. sąd powiatowy w Kętach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zabezpieczenia dostawy żywności dla tutejszo sądowych aresztantów i więźni za rok 1873 odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Kętach publiczna licytacya dnia 22 paździer-

nika 1872 o godzinie 9 z rana, tudzież dnia 5 listopada 1872 o godzinie 9 z rana. Za cenę wywołania ustanawia się tak dla zdrowych jak dla chorych aresztantów i więźni po 29 kr. w. a. za każdą porcyę łącznie z chlebem, a za funt jeden chleba wagi wiedeńskiej w razie potrzeby oprócz zwykłej strawy dostarczać się mającego 8 kr. w. a. od której to ceny niżej licytacya odbywać się będzie.

Sredni stan więźni wynosi od 40 do 60 głów.

Kaucya przed licytacyą w gotówce lub rządowych obligacyach wedle kursu złożyć się mających wynosi 200 zł. a. w.

Reszta warunków w tutejszym c. k. sądzie może być widziana.

Kęty 4 października 1872.

(2753 3—3) **Edict.**

Nr. 3849. Vom k. k. Bezirksgerichte in Oświęcim wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zu Folge der Zuschrift des k. k. Bezirksgerichtes in Bielitz vom 17. Juli 1872 Zhl. 5110 als Concursinstanz der Moses Bader'schen Masse die öffentliche Feilbiethung der in die Moses Badersche Concursmasse gehörigen, auf 866 fl. 86 kr. geschätzte Hälfte der Hausrealität Nr. 53 in Oświęcim in drei Feilbiethungsterminen, am 24. October 1872, am 21. November 1872 und am 23. December 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in der hiesigen k. k. Gerichtskanzlei unter folgenden Concurs behördlich, genehmigten Licitationsbedingungen vorgenommen werden wird.

1. Der gerichtlich erhobene Schätzungswerth dient als Ausrufspreis.

2. Beim ersten und zweiten Termine wird die feilbietende Realitätshälfte nur um oder über dem Ausrufspreis, dagegen beim dritten Termine auch unter diesem Preise hintangegeben werden.

3. Wer zur Mitlicitirung zugelassen werden will, muß als Vadium den Betrag von 86 fl. 68 kr. öst. Währ. baar in österreichischen Staatspapieren (welche jedoch blos 10 Pct. unter den Tagescurse angerechnet werde) dem der Feilbietung beiwohnenden Gerichtcommissär erlegen.

Die übrigen Licitationsbedingungen und das Schätzungsprotokoll können in der Registratur während der Amtsstunden eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Oświęcim, am 14. September 1872.

(2755 3—3) **Edykt.**

Nr. 43996. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Franciszek Osberger przez adw. dr. Rappaporta przeciw Władysławowi Wróblewskiemu i innym pod dniem 24 września 1871 l. 54320 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy a względnie na obrony wyznaczony został, ponieważ miejsce pobytu p. Władysława Wróblewskiego wiadomem nie jest a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na koszt i szkodę pozwanego tutejszego adw. dr. Dziubińskiego z substytucyą tutejszego adw. dr. Gregorowicza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edykiem wzywa się zapozwanego aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 31. sierpnia 1872.



Podpisany ma zaszczyt podać do wiadomości, że otworzył wyższy kurs szkoły gry na fortepianie i udziela nauki tak co do kompozycyi klasycznej jakoteż co do doskonalszego wykonania utworów muzycznych nowszej i najnowszej szkoły.

Nauki udziela tak po domach, jakoteż w mieszkaniu swojem, przy placu strzeleckim l. 2. (dawniej targowica drzewa l. 623).

**Jan Milan**

(2805 2—3) artysta muzyczny i nauczyciel muzyki.



(2774 3—3) **Edykt.**

Nr. 51102. C. k. sąd krajowy jako handlowy uwiadamia p. Feliksa Dieduszyckiego z miejsca pobytu niewiadomego, że uchwałą z dnia 18 września 1872 l. 51102 na prośbę Mayera Bardacha nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. w. a. zpn. przeciw niemu wydanym i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adw. dr. Edwardowi Hoffmanowi doręczonym został.

Lwów dnia 18 września 1872.

## Doniesienia prywatne.





Z drukarni E. Winiarza.